

prima instanță: O. Melniciuc
instanța de apel: N.Vascan, V. Negru, E. Fistican

nr. 3ra-749/17

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Stabilcons”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Stabilcons” împotriva Inspecției Financiare și Direcției teritoriale
inspectare financiară Ungeni cu privire la anularea deciziei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stabilcons” și
menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 10 iulie 2015, SRL „Stabilcons” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspecției Financiare și Direcției teritoriale inspectare financiară Ungeni
cu privire la anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 10 martie 2015, de către Direcția
teritorială inspectare financiară Călărași a Inspecției Financiare a fost efectuat
controlul tematic la SRL „Stabilcons” cu privire la verificarea relațiilor economice
pe perioada anilor 2013 - 2015 cu Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu”, or. Călărași.

Indică că în rezultatul controlului a fost întocmit actul din 10 martie 2015 prin
care s-a constatat că au fost executate lucrări de reparație capitală a bibliotecii la
instituția Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu”, or. Călărași care au fost efectuate cu
majorarea nejustificată a costului lucrărilor executate cu suma de 3407,72 lei.

Afirmă că prin decizia Direcției teritoriale inspectare financiară Ungheni
nr. 27-18-11/52 din 16 martie 2015, s-a decis de a încasa de la SRL „Stabilcons”
venitul ilicit obținut în sumă de 3407,72 lei și aplicată o amendă în mărime de
3407,72 lei.

Susține că nefiind de acord cu decizia menționată, SRL „Stabilcons” la
19 martie 2015 s-a adresat către Direcția teritorială inspectare financiară Ungheni și
Inspeția Financiară Chișinău, cu solicitarea de a revizui decizia de aplicare a
sancțiunii economice din 16 martie 2015, însă, prin scrisoarea din 09 aprilie 2015,

Direcția teritorială inspectare financiară Ungheni a considerat că nu este temei de revizuire a deciziei, deoarece nu au fost prezentate careva materiale suplimentare.

Afirmă că nu este de acord cu decizia Direcției teritoriale inspectare financiară Ungheni nr. 28-17-11/52 din 16 martie 2015 și nici cu răspunsul primit de la Inspekția Financiară Chișinău.

Explică că toate lucrările prevăzute de contractul nr. 18 din 18 octombrie 2013, încheiat între SRL „Stabilcons” și Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu” în baza devizului local, inclusiv și cele trei poziții menționate în actul Direcției teritoriale inspectare financiară Ungheni au fost efectuate.

Mai mult, afirmă că la cererea directorului Liceului Teoretic „Mihail Sadoveanu”, cele trei poziții au fost efectuate în cancelarie, hol, scările interioare și cabinetul geografic, acestea fiind de o valoare foarte mică au fost incluse în devizul pe reparația capitală a bibliotecii, iar dacă contractul ar fi fost încheiat în baza a două devize, suma contractului rămânea neschimbată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167, 170 alin. (4), 277, 278 CPC, art. 16, 19, 21 din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei Direcției teritoriale inspectare financiară Ungheni nr. 28-17-11/52 din 16 martie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 septembrie 2015, cauza civilă a fost strămutată pentru judecare în fond la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de SRL „Stabilcons” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 mai 2017, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Stabilcons” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Explică în acest sens că SRL „Stabilcons” nu este de acord cu majorarea nejustificată a costului lucrărilor efectuate în sumă de 3407,72 lei, deoarece au fost micșorate nejustificat volumul de lucru în sumă de 3407,72 lei de către inspectorul principal cu scopul de intimidare. Volumul de lucru în sumă de 3407,72 lei în realitate a fost îndeplinit de către SRL „Stabilcons” la cerința directorului Liceului Teoretic „Mihail Sadoveanu” fiind efectuată reparație în cancelarie, hol, scările interioare și cabinetul de geografie fapt ce se confirmă prin explicațiile directorului liceului, reclamantului și procesul - verbal de recepție.

Sușține că în baza contractului de antrepriză nr. 18 din 18 octombrie 2013 SRL „Stabilcons” s-a obligat să execute lucrări în sumă de 49981,23 lei, unde întră și suma de 3407,72 lei.

La 28 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Inspekția Financiară a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Stabilcons” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 09 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 128). Informații cu privire la data recepționării acestora de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Stabilcons” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Stabilcons”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Stabilcons”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Stabilcons” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Luiza Gafton